ANUL XI. No. 1151 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 2 Ianuarie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

„Boxul la ţigani"

Am zâmbit întotdeauna, copios amuzat de excesul de curtoazie cu care Federaţia, organizatorii, managerii, boxeurii şi publicul au asaltat toate naufragiile în Bucureşti ale boxeurilor străini.

N'a existat boxeur străin, care să nu fi fost asfixiat din Gara de Nord şi până la ultima strângere de mână, înainte de plecare, cu cele mai cordiale atenţiuni. Fie că boxeurul acesta merita prin numele care-i gira importanţa temenelele amabilităţii noastre, fie că era nu ştiu ce vedetă escortată la Paris de cartea de vizită a unui anonimat din cele mai răsuflate.

De-aceia, nu ne surprinde astăzi moneda cu care, cel mai răsfăţat la noi dintre managerii francezi plăteşte prietenia cu care a fost primit de două ori la Bucureşti, înserând într'unul din cele mai importante cotidiane franţuzeşti, cel mai monumental act de obrăznicie şi de inexactităţi.

Este vorba de Dortignac, managerul lui Anderson, care abia descătuşat de tentaculele amabilităţii noastre, a invadat redacţia ziarului «Paris Soir», şi-a descălecat ochelarii, şi-a umflat zâmbetul de macac cu ccare şi-a arogat la Bucureşti o competinţă de bulibaşe pugilistică şi s'a deşertat sub titlul: «*Boxul la ţigani*», de următoarele graţiozităţi, răspuns la amabilitatea care i s'a arătat aici fără rezerve:

«*Revanşa Andersson—Spakow a avut loc în circul german Kludsky,* … *imens circ ambulant, actualmente în turneu la Bucureşti. Peste 8.000 de persoane luaseră loc sub uriaşa pânză care, acoperită de fulgi deşi, făcea impresia unui pisc plin de zăpadă* (zăpadă la Bucureşti...).

«*Jur împrejur, agenţii poliţiei goneau şmecherii cari încercau să ridice pânza. Inarmaţi cu bastoane de cauciuc, reprezentanţii autorităţii puneau în această îndeletnicire tot zelul, reuniunea fiind organizată în beneficiul lor*».

«*Era un frig siberian: 15 grade sub zero* (15 grade sub zero în iarna aceasta, la Bucureşti!...) *Boxeurii trebuiau să se desbrace în nişte vagoane şi să facă 50 de metri prin zăpadă* (iar zăpadă!...) *pentru a ajunge la circ!*

«*Dela început, s'a văzut că matchul nu va merge până la limită. Anderson lucra foarte dur la corp, şi loviturile sale erau resimţite de Spakow. Spakow se plânse atunci de lovitură joasă, cu toate că purta centura Dickson; rugă arbitrul şi acesta dădu un avertisment lui Anderson.* (Inexact! Anderson, deşi ar fi meritat, pentru loviturile sale cu capul cari au deschis arcada şi obrazul lui Spakow, n'a primit niciun fel de avertisment).

«*Inţelegând primejdia unei descalificări şi consecinţa sa imediată* (credeţi cumva că înfrângerea? Aş!)... *reţinerea bursei* (fireşte!) *recomandai elevului meu să nu mai lovească la corp. Spakow în schimb avea toate drepturile şi se dovedi expert în loviturile neregulate.*

«*Cu toate acestea, sfârşitul matchului fu penibil pentru Spakow care termină ultimul round complet groggy, cu ochii închişi şi cu faţa sângerândă. Juriul a dat match nul. Nu ne plângem, deoarece matchul a avut loc la Bucureşti unde s'au văzut şi lucruri mai rele*».

Deci: zăpadă, frig siberian, pungaşi, agenţi cari fugeau după pungaşi, 15 grade sub zero, avertisment lui Anderson, boxul neregulat al lui Spakow şi (fireşte) decizia.

S'ar putea răspunde la toate acestea. Sunt însă minciuni atât de crase, atât de groteşti şi de aproape de obrăznicie, încât refuzăm să le acordăm atenţia unui comentariu oricât de redus.

Cu cine să discuţi?

Nu putem însă să nu subliniem două amănunte cari — fiindcă e vorba de ţigănie — vor completa tabloul destul de tuciuriu şi altfel al celui mai obraznic bulibaşa manager din câţi au trecut pe la noi.

1) Când Anderson a fost descalificat pentru lovitură joasă în matchul cu Axioti, Federaţia a avut generozitatea să cruţe d-lui Dortignac un atac de apoplexie nereţinând bursa suedezului (15.000 franci) Deşi regulamentul îi dădea acest drept.

Simplu detaliu de atitudine.

2) In schimb, nobilul domn Dortignac, care avea un contract de manajament cu Spakow, fără să-l fi manajat în realitate vreodată, abia a aşteptat matchul lui Spakow cu Solbes ca să-i poprească bursa la Dikson şi să i-o elibereze apoi... îmblânzit cu aristocraticul bacşiş de... 200 franci.

Iar simplu detaliu de atitudine.

Să cerem măsuri? In faţa unui certificat de insolvabilitate morală ca acela semnat de Dortignac în «Paris Soir», în afară de dispreţul nostru al tuturor, ce altă măsură se poate lua?

Suntem informaţi totuşi că F. R. B.-eul va înainta o plângere la Federaţia franceză şi că va interzice pe viitor intrarea în ţară a aristocratului bulibaşe.

Acolo, adică, unde: Leon Sée, De Ponthieu, Taitard, Ulrich etc. manageri mai puţin nobili, e drept, n'au văzut decât occidentalism, şi unde numai aristocratul domn Dortignac a simţit că-i crapă bazonul (a se citi blazonul) din cauza gerului şi a zăpezii... din Siberia.

GEORGE FULGA

C. Cantacuzino în echipa austriacă

Asul român o însoţeşte la Tatra

O veste îmbucurătoare şi extrem de măgulitoare pentru sportul românesc ne-a sosit ca un bun augur pentru acest început de an. Constantin Cantacuzino, popularul nostru polisportiv va pleca mâine la Tatra, împreună cu echipa vieneză de hockey pe ghiaţă, care a fost zilele acestea oaspele Capitalei.

Că simpaticul «Bâzu» pleacă la Tatra, nu este un eveniment excepţional. Vienezii, entuziasmaţi de stilul fără pereche al de mai multe ori campionului nostru, i-au făcut o propunere extrem de măgulitoare, propunere pe care «Bâzu», în sportivitatea lui, s'a grăbit să o accepte. Cum vienezii nu au un centru înaintaş de clasa şi valoarea românului, au rugat pe Cantacuzino să activeze în rândurile lor, în probele de la Tatra. Cum Cantacuzino este legitimat pentru ambele grupări austriace, deplasarea lui devine posibilă şi el are imediat drept de joc.

Desigur că alegerea austriacilor măguleşte sportul românesc, ale cărui interese, Cantacuzino va şti să le apere cu demnitatea, cavalerismul şi impetuozitatea ce-l caracterizează.

Telefon clubul învingător în Italia

DOUA VICTORII STRALUCITE

CORTINA d'AMPEZZO. — (Tel. part.). — Echipa primă de hockey pe ghiaţă a Telefon clubului român, plecată în turneu prin Italia a jucat Vineri 30 Decembrie la Cortina Ampezzo, contra unei selecţionate a oraşului.

Echipa românească şi-a adjudecat victoria cu scorul concludent de 4-2.

In matchul revanşă, Teleon Club Român a dispus de acelaş adversar, cu 3—1, după ce desfăşurase un joc de mare anvergură.

Turneul continuă.

Problemele footbalului mondial

De vorbă cu d. Jules Rimet

Preşedintele Fifei ne vorbeşte despre echipele străine în Franţa, despre preponderenţa în footballul european, footballul la Olympiadă şi campionatul mondial

— Dela corespondentul nostru din Paris —

PARIS. — Am avut prilejul să stăm de vorbă cu d. Jules Rimet preşedintele Federaţiei internaţionale de football la o recepţie a federaţiei franceze, la care au participat toţi fruntaşii footballului parizian.

Preşedintele Fifei, este un causeur prin excelenţă. O convorbire cu d-sa, fie că este pornită din îndemnuri profesionale gazetăreşti, fie că n'are ca obiectiv redarea ei pentru uzul terţilor, devine o adevărată plăcere când sunt atinse chestiuni de ordin internaţional. Despre Franţa, d. Ri- [illegible]*recari rezerve, având — bineînţeles — de ocolit anume susceptibilităţi.*

Am reuşit totuşi să obţinem dela d-sa câteva declaraţii cari privesc şi footballul francez, ca răspuns la o întrebare în legătură cu turneele echipelor străine în Franţa.

D. Rimet ne-a declarat:

«Dela introducerea profesionismului în Franţa, turneele echipelor străine s'au înmulţit în mod simţitor. Angajarea vedetelor a necesitat un surplus de întâlniri producătoare de reţete importante, lucru ce nu putea fi realizat fără concursul echipelor din afară.

«Nu toate formaţiile cari străbat Franţa dealungul şi dealatul, au reuşit însă să producă jocul aşteptat de public în măsură să asigure măcar recuperarea reţetelor.

«Multe din ele trimit formaţii improvizate «ad-hoc», iar altele nu corespund nici pe departe faimei care le preced.

— *Ce impresie au produs echipele româneşti?*

«Am avut satisfacţia să constat că reprezentanţii dv. s'au străduit să deplaseze formaţii cât mai omogene şi cât mai bine puse la punct cu antrenamentul. Astfel se explică şi succesele pe cari le-au realizat Ripensia şi C. A. O. în turneele lor. Footballul dv. are calităţi, cari plac foarte mult publicului nostru. Variaţia de joc şi technica înaintată, realizează spectacole atractive, cari produc reţete destul de importante în raport cu sumele învestite.

— *Cine deţine — după dv. — primul loc în footballul european?*

«E foarte greu de răspuns la o astfel de întrebare. Intâiu, pentru că chiar răspunzând nu voi putea fi precis şi apoi, pentrucă în football, a face un clasament pe baza unei simple performanţe este un lucru cu totul riscat.

«S'ar putea trage totuşi unele concluzii interesante de pe urma matchului recent dintre Anglia şi Austria.

«A câştigat Anglia la diferenţă minimă de scor un match foarte dificil. Nu se poate spune însă că în footballul european Anglia trebue categorisită înaintea Austriei, şi aceasta pentru mai multe motive binecuvântate. Cel mai important este însă că Austria n'a putut opune Angliei o echipă în maximum de formă. Ori, cel mai mic declin survenit în preajma unui match menit să dea naştere la concluzii, falşifică «a priori» aceste concluzii.

«Dacă Austria ar fi deţinut la Londra forma de anul trecut, cred că rezultatul ar fi putut avea un cu totul alt aspect. Cine a urmărit acest match îşi poate da foarte bine seama de adevărul conţinut de această afirmaţie. Austriacii au fost lipsiţi la Londrea de acea spontaneitate extraordinară care este fără îndoială cheia marilor lor succese. Technica rigidă a englezilor i-a surclasat adesea, fără ca riposta austriacilor să amintească de posibilităţile lor obişnuite. A fost o luptă între doi adversari cari au beneficiat de forme cu totul diferite.

«Vedeţi dar că în astfel de condiţiuni, a trage o concluzie este a porni dela o premiză greşită. Pentru marile masse, Anglia rămâne însă în fruntea footballului european.

«Rămâne însă de văzut dacă revanşa care va avea loc la Viena va putea menţine această supremaţie relativă.

«Englezii s'au dovedit pe cât de tari la ei acasă, pe atât de slabi în exhibiţiile lor pe continent. Menţinerea mai departe a aureolei de azi devine astfel problematică...

— *Va avea football Olympiada?*

«Organizatorii Olympiadei de la Berlin, au înaintat Fifei o întâmpinare prin care cer să se reintroducă

D. J. RIMET

în programul jocurilor Olympice footballul. Germanii motivează această cerere prin faptul că fără football Olympiada se va solda cu un deficit pe care nu-l vor putea acoperi în starea precară de azi a finanţelor lor.

«Cererea lor pare justă la prima vedere. Dar, intervin o serie de considerente cari o fac foarte puţin realizabilă. In congresul Olympic din 1924, s'a luat hotărârea ca viitoarele Olympiade să nu mai aibe în program footballul, ca unul din sporturile profesionalizate. Au fost foarte multe păreri contra acestei hotărâri, însă nu s'a putut trece peste unul din principiile esenţiale ale ideii olympice. Ori, Germania care a fost reprezentată în acel congres, a cunoscut foarte bine ce va fi în viitor şi a cerut totuşi insistent să i se dea în seamă organizarea olympiadei din 1936. A se renunţa azi la un principiu la care au aderat cei mai mulţi dintre reprezentanţii statelor europene, este foarte greu. Şi aceasta cu atât mai mult cu cât de atunci şi până azi a intervenit o schimbare esenţială a situaţiunii footballului în Europa.

«Astfel, foarte multe din ţările cari au fost complet amatoare pe vremea când se discuta rămânerea sau excluderea footballului din programul olympic, au trecut la profesionism şi nu mai găsesc azi nici o raţiune unui turneu olympic. Apoi, înfiinţarea campionatului mondial a schimbat cu totul aspectul de până acum al lucrurilor. Două competiţii de o anvergură atât de mare, este exclus să poată avea loc în aceiaşi perioadă de timp.

— *Ce ne puteţi spune despre organizarea campionatului mondial?*

«Faptul că s'a încredinţat organizarea primului campionat mondial Italiei, este o chezăşie că se va bucura de succesul scontat.

«Italia a dovedit ori de câte ori a avut prilejul, că ştie să gospodărească o competiţie în care se cere spirit de organizare şi pricepere desăvârşită în punerea la punct a regisoratului technic. Şi-au dat adeziunea majoritatea ţărilor europene şi o bună parte din cele de peste ocean. Cred că numai o astfel de competiţie va putea scoate la iveală pe adevăratul protagonist al footballului mondial.

«De altfel şi sistemul practic care stă la baza acestui campionat mă face să cred că succesul va fi complet. O ţară în care footballul este ţinut în mare stimă, o ţară în care sportul se bucură de o largă susţinere din partea autorităţilor de stat, nu poate decât să ducă la bun succes o întreprindere de o importanţă atât de mare pentru sport, cum este campionatul mondial de football.

«Nu e vorbă, Fifa a avut din capul locului adeziunea entuziastă a tuturor membrilor ei, cari au găsit ideia campionatului mondial excelentă din toate punctele de vedere.

In astfel de condiţiuni nu trebue deci să vă mire că am devenit un optimist incorigibil».

*

Preşedintele Fifei, căruia i-am răpit mai bine de o oră, trece la alte chestiuni, în care vădeşte o egală competenţă. Nu le trecem aci, pentru că depăşesc intenţiile rândurilor de faţă.

G. P.

Spakow vizează iar titlul european

I. B. U.-ul a înştiinţat F. R. B.-ul că a fost declarat vacant titlul european la categoria semi-grea, deţinut de germanul Heuser, înscrierile închizându-se în ziua de 15 Ianuarie.

Această vacanţă va fi pentru campionul nostru la toate categoriile, Moţi Spakow, un nou prilej de a încerca să fie admis într'o competiţie europeană, după care aleargă zadarnic de atâta vreme.

Intr'adevăr, în epoca victoriilor răsunătoare, Moţi Spakow nu a avut posibilitatea să-şi încerce norocul, pentru simplul motiv că deţinătorul titlului nu vroia cu nici un chip să se debaraseze de el. Apoi, când s'a întâmplat să devină vacant, fatalitatea a făcut ca Spakow să-şi piardă forma şi să fie înlăturat prin înfrângeri care i-au stricat palmaresul.

Când însă s'a întâmplat ca victoriile sale răsunătoare să coincidă cu deschiderea vre'unei competitiuni, i-a fost dat să nu fie agreiat de către comitetul de urgenţă al I. B. U.-ului, care prefera întotdeauna pe un altul mai puţin îndreptăţit decât Spakow să concureze la dobândirea unui titlu european.

Spakow va face şi de data aceasta, prin F. R. B. cerere de înscriere pentru competiţia europeană. Asupra şanselor sale de a fi admis este foarte greu de anticipat, deoarece rezultatul nedecis din matchul cu Anderson este anihilat de înfrângerea anterioară suferită din partea lui Hower. Pentru domnii membri ai comitetului de urgenţă, porniţi ca întotdeauna contra boxului românesc, înfrângerea discutabilă pe care a suferit-o Spakow în matchul cu Hower va lua desigur proporţii gigantice şi va fi o bună justificare a unui «neto» indiscutabil.

Se poate însă întâmpla ca prin cine ştie ce minune, comitetul de urgenţă să găsească suficiente performanţele lui Spakow şi să-l admită în competiţiune.

Ar fi o târzie, dar justă reparaţie a unei nedreptăţiri nejustificate.

Din cauza sărbătoarei Bobotezei, numărul viitor al «Gazetei Sporturilor» va apare JOI 5 IANUARIE, la orele obicinuite.

Italia a învins Germania cu 3-1 (2-1)

Matchul s'a disputat la Bologna. Au asistat 44.000 de spectatori. Arbitru, d. Paelt (Belgia). Portarul Germaniei, Iacob a făcut o partidă excepţională.

BOLOGNA, 1. (Prin telefon). — *ITALIA: Geani; Monselio, Gaspari, Pizzollo, Monti, Bertholini; Constantino, Mrazza, Schiavia, Ferrari, Orsi.*

GERMANIA: Iacob; Hanigler, Wendel, Gramlich, Leiberger, Knoepke, Bergmaie, Krumm, Rohr, Mallick, Kobiersky.

Partida dintre reprezentativele Italiei şi Germaniei s'a terminat cu o victorie extrem de preţioasă a Italiei. Matchul a atras un numeros public pe vasta arenă a oraşului Bologna, 44.0000 de spectatori au ţinut să asiste la această întâlnire. Italienii au repurtat un succes bine susţinut, de un public extrem de gălăgios. Nu e mai puţin adevărat însă că şi jocul desfăşurat de Germani a produs o frumoasă impresie. Diferenţa do două puncte cu care au câştigat Italienii nu este justă şi nu redă fidel fazele jocului. Germanii au dominat o bună parte din repriza doua fără să reuşească un singur goal, în timp ce italienii, deşi nominaţi, au reuşit şi în această repriză unul.

Un rezultat nedecis ar fi oglindit mai fidel raportul de forţe dintre adversari.

In prima repriză Italia are iniţiativa, impunându-se printr'un joc extrem de viu.

Germanii sunt oarecum deconcertaţi şi nu pot să împiedice pe ORSI şi MEAZZA să marcheze. KOBIERSKI reduce handicapul, stabilind în prima repriză scorul 2—1 pentru Italia.

După reîncepere, Germania devine stăpână pe situaţie dominând cu autoritate. Italienii sunt puşi la grea încercare. Cu toată această superioritate teritorială, însă, tabela nu suferă nicio modificare, în favoarea germanilor.

Italia are câteva acţiuni periculoase pe aripă, unde Orsi face furori. La una din aceste acţiuni, italienii obţin cel de-al treilea goal. Autorul este SCHIAVIA, portarul german IACOB, care a făcut o partidă excepţională, neputând opri balonul.

Germania revine, dominând până la sfârşit, dar nu poate să modifice rezultatul.

După terminarea partidei publicul ovaţionează pe învingători. Trebue remarcată însă încă odată excelenta performanţă a Germaniei, care a furnizat un joc de câmp superior italienilor.

Din echipa Italiei s'au detaşat ORSI, MEAZZA, şi SCHIAVIA.

Ceilalţi s'au comportat la înălţimea renumelui lor.

Intreaga echipă a Germaniei a jucat excelent. O impresie formidabilă a făcut portarul IACOB într'o formă uimitoare.

In ordinea în care s'au remarcat urmează fundaşul HANIGLER de la Muenchen. Ceilalţi, egal de buni.

Arbitrajul a fost încredinţat belgianului Paelt.

Studenţii Italiei au făcut match nul cu cei ai Germaniei

Echipele reprezentative ale studenţiior Italiei şi Germaniei s'au întâlnit la Roma, făcând match nul.

Timpul nefavorabil a redus asistenţa la maximum, deşi jocul a fost destul de spectaculos.

La pauză, după ce dominaseră cea mai mare parte din timp, Germanii conduceau cu 3—1.

Italienii au recuperat însă în repriza doua, reuşind să egaleze.

Un nou record mondial

NEW-YORK, 31. — Din Miami ne parvine ştirea că d-ra Leonora Kight, în cursul unei reuniuni a bătut recordul mondial de înnot, parcurgând în înot liber, distanţa de 500 metri în timpul record de 7 m. 2 s. 3/5.

Săptămâna

Ce poate fi mai greu decât să scri despre ceva ce nu s'a întâmplat? In speţă ar fi trebuit să ne ocupăm de drumul pe care l-a parcurs sportul românesc de săptămâna trecută şi până acum, să arătăm în câteva cuvinte evenimentele mai de seamă şi să impunem cetitorilor tragerea concluziilor pe cari ni le-ar putea oferi rubricile respective.

Dar pas de comentează evenimente pe cari sportivii noştri au grija să nu le mai provoace, mai ales acum în pline sărbători hibernale, când preocupările atât de diverse nu-ţi dau timp nici să te gândeşti la sport.

Ce mic şi nebăgat în seamă, ce ridicol de insignifiant ar apare, de exemplu, un match de football sau de box, în faţa unui Crăciun copios stropit cu cele mai gustoase vinaţuri şi a unui revellion petrecut intens din noapte până în zori... Nici nu există comparaţie, cu atât mai mult cu cât football, box şi alte «ejusdem farinae», sunt ca frunza copac un an întreg, în timp ce Crăciunul şi celelalte motive de intoxicaţie alimentară nu vin decât odată la un an. Şi, dacă bunul şi preacucernicul nostru sportiv ar avea pe lângă celelalte metehne şi pe cea a necredinţei păgâne, recunoaşteţi şi dv. că sufletul i-ar fi demn de rigorile iadului la maximum de intensitate.

Nu a mirat aşa dar pe nimeni că evenimentul sportiv al ultimei săptămâni a fost rezumat la întrecerea banală pentru baterea recordului la înghiţitul sarmalelor, record pe care nu-l comentăm, pentrucă nu ştim în ce fericită casă cu tradiţie a fost realizat. Nu a mirat deasemeni că netradiţionaliştii, obişnuiţi să-şi cheltuiască surplusul duminical pe arenele de sport şi-au făcut siesta prin cinematografele cu filmul neschimbat de un an de zile, în lipsa spectacolelor în aer liber, cari ar fi folosit infinit mai bine digestiei şi surplusului de calorii alcoolice obligator acumulate.

Căci, trebue să recunoaşteţi şi dv. un match de hockey, fie el şi internaţional, nu este suficient pentru a determina pe spectatori să abdice dela preferinţele lor verificate în constanţa neclintită a multor ani de sport...

Au trăit însă momente de adevărată emoţie când au aflat din ziarele franceze că la Bucureşti a nins şi că boxeurii ultimei reuniuni de la Kludsky au străbătut zăpada de un metru pentru a ajunge între corzile careului fermecat. Această veste, a fost cu atât mai puţin crezută la început cu cât a căzut în sezonul în care petrecerile familiale turbură niţel raţiunea...

Semnătura d-lui Dortignac a fost însă girul care a restabilit încrederea unanimă. Federaţia sporturilor de iarnă s'a sesizat şi a hotărât disputarea campionatelor de bobsleigh la Bucureşti, iar federaţia de box a hotărât interzicerea intrării pe viitor în România a d-lui Dortignac.

Noi, mărturisim, nu mai înţelegem nimic. Am trecut totuşi aci evenimentele acestea pentrucă intră puţintel în cadrul rubricei de faţă...

L. ROŞIANU